

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

1. โคลอเคร์ริง Ultraviolet spectrophotometer

สารละลายคำแลสต, ลูกพุ่ม เมื่อใช้ 50 เปอร์เซนต์ เอทานอลเป็นตัวที่ยอมรับจะดูกลืนแสงสูงสุดที่ความยาวคลื่น 460 และ 440 นาโนเมตร

สำหรับสารละลายครั้งเมื่อใช้น้ำเป็นตัวที่ยอมรับมีค่าการดูกลืนแสงสูงสุดที่ 490 นาโนเมตร

2. น้ำหนักของคำแลสต, ลูกพุ่ม และครั้ง ที่ให้ประสิทธิภาพในการสกัดสูงสุด คือ

5, 20 และ 30 กรัม ตามลำดับ

3. สูตรที่เหมาะสมในการผ่านแท็บบ์สารละลายคำแลสต และลูกพุ่ม คือการใช้เจลาตินเป็นสารเจือจาง (diluent) โคลยคำแลสตใช้ 10 เปอร์เซนต์เจลาติน ขณะที่สารละลายลูกพุ่มซึ่งมีความหนืดอยู่แล้วใช้เจลาติน 5 เปอร์เซนต์

สำหรับสารละลายครั้ง สารเจือจาง ที่เหมาะสมคือ นอลโกรีดิกไซด์กรีน

15 เปอร์เซนต์ และบีบ 5 เปอร์เซนต์

4. สีแดงจากคำแลสต และลูกพุ่ม ค่อนข้างคงตัวในสารละลายพีเอชต่าง ๆ ยกเว้นในพีเอชที่เป็นกรามากหรือค่อนข้างมาก แต่สีครั้งค่อนข้างไวต่อการเปลี่ยนแปลงพีเอช

5. ปริมาณตะกั่วและสารอนุของสีแดงทึบ 3 จากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในระดับทำกว่ามาตรฐานซึ่งถือว่าปลอดภัยที่จะใช้เป็นสีผสมอาหารได้

6. ภาระบนบรรจุสีแดงที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งทำให้สีแดงมีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือของอนุมิเนียม รองลงมาได้แก่ขาวและก้าว สำหรับขาวพลาสติกใสไม่เหมาะสมที่จะนำมาบรรจุสีแดงเนื่องจากทำให้สีแดงขึ้นง่าย เกาะเป็นก้อน

7. เมื่อนำสีมาผสมในขэмลูกชุบไม่พบความแตกต่างในการยอมรับของผู้บริโภคต่อสีแดง 3 (คำแลสต, ลูกพุ่มและครั้ง) เมื่อเปรียบเทียบกับสีลังเคราะห์ ทึบในด้านตัวสีเอง และการทำให้กลืน, รล และเนื้อสัมผัสของขэмลูกชุบ

แต่พบความแตกต่างในการยอมรับของผู้บริโภคต่อสีและความชอบรวมของขэмปุ่ยฝ่ายแต่งสี สำหรับกลืน รล และเนื้อสัมผัสของขэмปุ่ยฝ่ายแต่งสี ไม่พบความแตกต่างในการยอมรับของผู้บริโภค

กล่าวโดยสรุปพบว่าสิ่งจากคำแลกด และลูกพุจากรากการทดลองนี้ เป็นสิ่งที่น่าจะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารปราบเชื้อราเรื่องได้เนื่องจากมีความคงค้างดี โดยเฉพาะเมื่อบรูจุในของอุดมในยีนซึ่งพบว่าผู้บริโภคก็ยอมรับการใช้สีเหล่านี้ แต่สิ่งจากครึ่งพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงตามผู้เชื้อของอาหารมากการจะนำไปใช้ควรคำนึงถึงผู้เชื้ออาหารและปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อผู้เชื้อของอาหารได้ด้วย เพื่อจะทำให้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ใช้ครึ่งแต่งสีได้สิ่งที่ต้องการ แต่สำหรับการผลิตเพื่อใช้ในระดับอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้สิ่งที่คงทนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังต้องมีการสนับสนุนการปลูกพืชที่เป็นแหล่งสีเพื่อให้มีวัตถุคุณภาพที่ใช้ในการสักดิสอย่างเดียว

สีที่น่าสนใจ และควรได้มีการวิจัยเพิ่มคือ การผลิตสีพุงจากธรรมชาติแหล่งอื่น ๆ ที่ไม่มีมาภาพที่จะนำไปทดแทนการใช้สีสังเคราะห์ เช่น สีเขียวจากใบเตยหอม ซึ่งแห้งง่ายและให้กลิ่นหอม หรือสีน้ำเงินจากดอกอัญชัน เป็นต้น

ศูนย์วิทยบริพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย